

# РЕШЕНИЕ

№ 492

гр. Перник, 18.12.2023 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – ПЕРНИК, IV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ**, в  
публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и  
трета година в следния състав:

Председател: Светослава Ив. Алексиева

при участието на секретаря Тина Р. Тодорова  
като разгледа докладваното от Светослава Ив. Алексиева Административно  
наказателно дело № 20231720201884 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

С електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с  
АТСС, серия К, №4230960, издаден от ОД МВР – Перник, на основание  
[чл.189, ал.4](#), във връзка с чл.182, ал.1, т.2 от Закона за движението по  
пътищата /ЗДвП/ на И. Г. А. с ЕГН \*\*\*\*\* е наложено административно  
наказание глоба в размер 50 /петдесет/ лева за нарушение на [чл. 21, ал.2, вр.  
ал.1 от ЗДвП](#).

Срещу електронния фиш в срок е постъпила жалба от И. А., чрез  
пълномощник - адв. П. Б., в която се излагат възражения, че ЕФ е издаден в  
нарушение на закона, при неспазване на процесуалните правила, че събраните  
доказателства не установяват описаното в съдържанието му нарушение, както  
и че то не съответства на правното му квалифициране. Моли се за отмяна на  
издадения ЕФ като незаконосъобразен. Релевират се и възражения за изтекла  
давност, както и за несъставомерност на нарушението с оглед последвал нов  
по-благоприятен закон. Претендира се и присъждане на направените от  
жалбоподателя разноски за заплатено адвокатско възнаграждение.

В съдебно заседание жалбоподателят не е участвал лично, не е участвал  
и пълномощникът му. Делото е разгледано в тяхно отсъствие при изрично  
съгласие за това. Преди съдебното заседание пълномощникът е подал  
писмено изложение за допълване доводите, посочени в жалбата.

Административнонаказващият орган – ОДМВР – Перник, не изразява  
становище по жалбата. В съдебно заседание представител не е участвал.

**Пернишкият районен съд, след като прецени събраните по делото  
доказателства по реда на чл.14 и чл.18 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН, както  
и доводите на страните, намира за установено следното:**

На 06.12.2020 г., 12.35 часа, в гр. Перник, по път I-6 в посока към град София се движело МПС – л.а. „Ауди А3“ с рег. №\*\*\*\*\*. В района на км.81+400 на посочения път /бензиностанция NPC/, с преносима система за контрол на скоростта с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1, №11743d0, насочена към приближаващия трафик, се извършвало измерване на скоростта на преминаващите пътни превозни средства в стационарен режим чрез заснемане. На 300 м. преди мястото, на което била установена системата за контрол на скоростта, на пътя имало поставен пътен знак В26, въвеждащ ограничение на скоростта от 60 км/ч., съгласно възможността в чл.73, ал.2 от ППЗДвП. В 12.35 часа през обсега на преносимата система за контрол на скоростта преминал и горепосоченият автомобил.

След изтичане времето за контрол, полицейският служител, работил със системата за контрол на скоростта попълнил протокол /приложение към чл.10, ал.1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата/.

При обработка на заснетите нарушения, въз основа на разпознатия регистрационен номер на МПС, бил изготвен електронен фиш, в който били въведени данни за това, че след навлизане на превозното средство в контролираната зоната е измерена скорост на движение от 77 км/ч. /получена след приспадане на допустимата техническа грешка при изчисляване скоростта на движение/.

След справка в ЦБД КАТ – МВР се установило, че превозното средство, с което е извършено нарушението е собственост на ФЛ – И. Г. А.. Затова и с оглед разпоредбата на чл.188, ал.1 от ЗДвП срещу него бил издаден електронен фиш серия К, №4230960 на ОД МВР – Перник, с който на основание чл.189, ал.4 от ЗДвП във вр. с чл.182, ал.4, вр. ал.1, т.2 от ЗДвП му била наложена глоба 50 лв. за извършено нарушение на чл.21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП.

Електронният фиш е връчен на жалбоподателя на 18.10.2023г. Същият не подал декларация по чл.189, ал.5 от ЗДвП или възражение по чл.189, ал.6 от ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена по несъмнен начин като взе предвид приетите писмени доказателства: справка от централна база данни – КАТ, справка за нарушител/водач, разпечатка от показанията на техническото средство – снимка №11743D0/0326553, протокол за използване на АТСС, рег. №1158р-11368/09.12.2020г. и снимка за разположението му, удостоверение за одобрен тип средство за измерване №17.09.5126 от 07.09.2017г. за вписване на преносимата система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1 в регистъра на одобрените за използване средства за измерване, с приложение към удостоверението, протокол от последваща проверка №59-С-ИСИС/28.09.2020г. на отдел „Изпитване на средства за измерване и софтуер“ към ГД „Мерки и измервателни уреди“ на БИМ, заповед №313з-310/14.02.2020г. на Директор ОД МВР – Перник, писмо, изх. №11-00-358/28.11.2023г. от директор Областно пътно управление – Перник към

Агенция пътна инфраструктура, ведно с извадка от схема за организация на движението в процесния пътен участък..

Въз основа на установената фактическа обстановка, от правна страна, съдът намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, но разгледана по същество се явява неоснователна.

При извършена служебна проверка за законосъобразност, преценявайки и възраженията на жалбоподателя, съдът не констатира допуснати съществени процесуални нарушения на специалната процедура по издаването на електронния фиш, регламентирана в [чл. 189, ал. 4 от ЗДвП](#).

Същата е приложена законосъобразно, при наличието на предпоставките за това, тъй като по делото безспорно е доказано, че процесното нарушение е установено и заснето с автоматизирано техническо средство/система преносима система за контрол на скоростта с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1, с №120CC88, с каквито съгласно чл.189, ал.4 от ЗДвП, може да се установяват и заснемат нарушения в тази хипотеза. Съгласно §6, т.65 от ДР на ЗДвП "автоматизирани технически средства и системи" са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно [Закона за измерванията](#), които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган, и мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес“.

Събраните писмени доказателства сочат, че АТСС, с което е установено и заснето процесното нарушение е мобилна/преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации. Въпреки че в електронния фиш и протокола за използване на АТСС не са означени точното ѝ наименование и тип, отразеният фабричен номер е достатъчен за безспорна индивидуализация. Приетите удостоверение №17.09.5126 със срок на валидност 07.09.2027г. и протокол от проверка удостоверяват, че преносимата система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1 е одобрен тип средство за измерване от Българския институт по метрология, вписана е в регистъра на одобрените за използване средства за измерване и съответства с одобрения тип и с метрологичните изисквания. Въз основа на това съдът приема, че АТСС, с което е установено и заснето нарушението на датата, визирана в електронния фиш, е било технически изправно и годно да бъде използвано за установяване на нарушения на скоростния режим по реда на чл.189, ал.4 от ЗДвП, чл. 4 и чл.5 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Разпоредбата на чл. 189, ал.4 от ЗДвП предвижда, че за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на

контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Нормата е специална и изключва прилагането на общите правила и ред за установяване на административни нарушения и за налагане на административни наказания по чл.42 и чл.57 от ЗАНН.

Използването на мобилното АТСС на съответното място за контрол е удостоверено с протокол /приложение към чл.10, ал.1 от наредбата/, съставен и подписан от обслужващия го полицейски служител, в който изчерпателно са посочени релевантните обстоятелства – идентификационен номер на използваното АТСС, точното място на контрол, наличието на ПЗ В26 и разположението му спрямо позиционирането на АТСС, посока на контролираните МПС, въведения за участъка скоростен режим, режим на измерване, посока на задействане, начало и край на работа с АТСС на посоченото място и броя на установените нарушения. Записите в съдържанието му, съпоставени със съдържанието на процесния фиш, позволяват формиране на еднозначен извод, че протокола е относим към описаното в него нарушение. Отразените в протокола място на използване на техническото средство – гр.Перник, път I-6, км. 81+400, бензиностанция НРС, времето на работа с него, установеният скоростен режим, дават основание да се приеме еднозначно, че на посочените в електронния фиш място, дата и час чрез техническото средство е установено нарушение при управление на визираното МПС, изразило се в превишаване на допустимата скорост от 60 км/ч., въведена с ПЗ В26, съгласно чл.21, ал.2 от ЗДвП.

Събраните сведения от администрацията, стопанисваща пътя, обективирани в писмо, изх.11-00-358/28.11.2023г. от А“ПИ“ - ОПУ - Перник и приложението към него дават информация, че към датата на нарушението в района на км.81+400 на път I-6 в гр. Перник, в посока към гр. София, в която се е движел жалбоподателят, е бил наличен ПЗ В26 с цифрово означение 60 км/ч., монтиран при км.81+221 /на 179 метра преди км. 81+400/. При наличието на поставени пътни знаци, въвеждащи различна скорост на движение от валидната за населено място, съгласно възможността в чл.73, ал.2 от ППЗДвП, именно с въведените с тях ограничения на скоростта водачите следва да съобразяват поведението си при управление на МПС. Събраните доказателства за скоростния режим напълно кореспондират с останалите приети писмени доказателства. От снимковия материал се установява, че в момента на заснемането, автомобилът се е намирал на разстояние 118 м. от мястото, на което е била позиционирана системата за контрол на скоростта, т.е., в обсега на действие /след началото/ на забраната за движение със скорост по-висока от 60 км/ч., въведена с ПЗ В26 при км.81+221. Следователно, в момента на заснемането водачът на л.а. с рег. №\*\*\*\*\* се е намирал в участък от пътя, в който въведеното ограничение на скоростта е било 60 км/ч., както е означено и в кредитираните протокол за използване на АТСС, снимковия материал от сваления от системата запис и схемата за организация на движението. В този смисъл, незаконосъобразност при квалифицирането на нарушението и административното наказване не е допусната.

Приетата по делото заповед №313з-310/14.02.2020г., издадена от директор ОДМВР – Перник доказва и компетентността на полицейския служител, изготвил протокола за използване на АТСС да осъществява

дейност по заснемане на нарушения на правилата за движение по пътищата със СПУКС, да извършва последващ преглед, валидизиране и генериране на ЕФ в АИС „АНД“, доколкото е сред определените с административния акт длъжностни лица. Протоколът е съставен съгласно изискванията в Наредба №8121з-532 от 12.05.2015г. и е подписан от същия полицейски служител, който с полагането на подписа си е и декларирал, че автоматизираното техническо средство е разположено, настроено и използвано съгласно нормативните предписания и изискванията, въведени в инструкцията за неговата експлоатация, че е преминало метрологична проверка и е годно за експлоатация. Протоколът по чл.10, ал.1 от Наредбата е официален документ, ползващ се с обвързваща доказателствена сила, тъй като е съставен и подписан от длъжностно лице, в кръга на службата му, а впоследствие е надлежно проверен от ръководителя на съответното структурно звено, удостоверено с негов подпис. Съдът го цени като годно доказателствено средство за удостоверените в съдържанието му фактически обстоятелства, за изготвения и приложен снимков материал от записа на нарушението, както и за това, че АТСС е било използвано съгласно нормативните предписания и при посочените в протокола обстоятелства.

Безспорно е идентифицирано и превозното средство, при управлението на което е извършено нарушението, както и измерената скорост на движението му при осъществявания контрол. Относително доказателствено средство в тази насока представлява приложената снимка №11743D0/0326553, в която са означени дата и час, точна локация, посока на движение, разрешена скорост /съответстващи на данните в протокола и ЕФ/, скорост на движение на заснетото превозно средство, и разстоянието на измерване. Направения запис на нарушението и снимковото му визуализиране е доказателствено средство по чл.189, ал.15 от ЗДвП за установеното нарушение, за което е издаден електронния фиш. На снимковия материал се наблюдава именно автомобила, визиран в електронния фиш, заснет при приближаването му към СПУКС, поради което всяко съмнение чия скорост е регистрирало АТСС е изключено. Съгласно приетото приложение към удостоверение за одобрен тип №17.09.5126 на БИМ, превозното средство, чиято скорост е измервал лазерния лъч на модула в момента на заснемане на изображението е определяем от пресичането на маркерите на четирите страни на изображението. Поради това, обстоятелството, че на снимковото изображение се наблюдават и други автомобили, движещи се в същата посока, не компрометира измерването и не води до неопределеност на превозното средство, с което е извършено нарушението.

Предвид горното, съдебният състав приема, че обсъдените доказателствени материали удостоверяват с необходимата достоверност, че отразените в съдържанието на електронния фиш обстоятелства относно съответната пътна структура и скоростен режим, измерената скорост на движение, отчетеното превишение по отношение разрешената максимална скорост и превозното средство, при управлението на което е извършено нарушението, съответстват на действителното положение, интерпретирани са обективно и са оценени правилно в съответствие с материалния закон, а оттук - че квалифицирането на нарушението съответства на изложените факти и е извършено законосъобразно. Установените факти реализират състава на чл.

21, ал.2 от ЗДвП, която норма забранява превишаване на стойността на скоростта, сигнализирана с пътния знак, когато е различна от посочената в ал.1. Съгласно чл.21, ал.1 от ЗДвП и предвид категорията на превозното средство, допустимата стойност на скоростта за населено място е 50 км/ч. С ПЗ В 26 в случая е било въведено ограничение на скоростта от 60 км/ч., и както се посочи, именно с тази стойност е следвало да съобразяват поведението си водачите на МПС. В този аспект квалификацията на нарушението е правилна.

Безспорно доказано е, че жалбоподателят е субект на установеното административно нарушение и следва да понесе отговорност за него, съгласно чл.188, ал.1, предл.1 от ЗДвП като собственик на автомобила, с който е извършеното нарушение. И. А. не е упражнил възможността в чл.189, ал.5 от ЗДвП, поради което законосъобразно е ангажирана отговорността му за установеното и доказано по несъмнен начин административно нарушение по чл.21, ал.2 от ЗДвП.

Не на последно място, обжалваният електронен фиш съответства на утвърдения от министъра на вътрешните работи образец, носи лимитивно установеното в нормата на чл.189, ал.4 от ЗДвП съдържание, поради което е редовен от процесуална страна. Изискванията към формата, съдържанието, реквизитите и реда за издаване на АУАН и НП са неприложими по отношение на ЕФ. Същият се издава по алтернативна, съкратена процедура, законосъобразното протичане на която се предпоставя единствено от съблюдаването на специалните правила и изисквания регламентирани в нормата на чл.189, ал.4 от ЗДвП, а те в случая са спазени - отразени са данни за териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката или мястото на доброволното ѝ заплащане. Датата на издаване на електронния фиш не е сред задължителните реквизити, поради което липсата и не води до незаконосъобразност, нито е пречка за преценка изтичането на давността за административнонаказателно преследване, доколкото меродавна в тази насока е датата на нарушението. Установените по делото дата на извършване на нарушението и дата на връчване на ЕФ /последната установима от приетата по делото разписка за извършеното действие/ не сочат на изтекла давност за административнонаказателно преследване /обикновена и абсолютна/, по отношение на който институт, по силата на препращащата норма на [чл.11 от ЗАНН](#), с а приложими разпоредбите на общата част на Наказателния кодекс, в частност сроковете по чл. 80, ал. 1, т. 5 от НК и чл.81, ал.3 от НК. Вярно е, че от датата на нарушението до връчването на издадения електронен фиш на жалбоподателя е изминал продължителен период от време – близо три години, но е безспорно, че действието е осъществено в рамките на давностния срок. Забавянето относно връчването не представлява съществено процесуално нарушение на процедурата по налагане на административното наказание и не е основание за отмяна на електронния фиш на формално основание, доколкото нито в общите разпоредби на ЗАНН, нито в специалната процедура по ЗДвП е

предвиден срок, в който да се предприемат действия за връчване на издадения фиш. Бездействието, респ. забавата от страна на АНО има неблагоприятни за административния орган последици само от гледна точка опасността от погасяване на възможността успешно да бъде реализирана административнонаказателната отговорност на нарушителя.

Всичко изложено мотивира съдебния състав да приеме, че доказателствената съвкупност е достатъчна за несъмнен извод, че на посочените дата и място И. А. е управлявал описаното превозно средство със скорост над разрешената, установена с технически изправно АТСС – преносима система за контрол на скоростта с вградено разпознаване на номера и комуникации, тип ARH CAM S1, №11743d0, поради което законосъобразно отговорността му е ангажирана по реда на чл.189, ал.4 от ЗДвП с издаване на електронен фиш.

Неоснователни са възраженията за приложимост на разпоредбата на чл.3, ал.2 от ЗАНН. Известното на съда обстоятелство за последвала след датата на нарушението промяна на скоростния режим в процесния пътен участък с въвеждане на максимално допустима скорост на движение 80 км/ч. не обосновава хипотеза на чл.3, ал.2 от ЗАНН. Жалбоподателят е наказан на основание чл. 189, ал. 4 вр. с чл. 182, ал. 1, т.2 от ЗДвП за нарушение на чл. 21, ал.2 от ЗДвП. След датата на деянието и до настоящия момент промяна в приложимия материален закон няма – нито в разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, нито в относимата санкционна разпоредба. Промяната касае указаната върху пътен знак В26 допустима максимална скорост, което представлява благоприятно фактическо положение, а не изменение на нормативната уредба и последвал по-благоприятен закон.

Нарушението не е маловажно и не попада в приложното поле на чл.28 от ЗАНН, предвид разпоредбата на чл.189з от ЗДвП.

По отношение вида и размера на наложеното административно наказание:

За констатираното нарушение – превишаване на разрешената максимална скорост в населено място, санкцията се съдържа в разпоредбата на чл.182, ал.1 от ЗДвП, вида и размера на която е определена в зависимост от стойността на превишението на скоростта. В конкретния случай скоростта е превишена със 17 км/ч. /стойност, получена след приспадане на допустимата техническа грешка при изчисляване скоростта на движение/, поради което за нарушението е приложима санкцията по т.2 от визираната разпоредба. Последната предвижда за превишаване на разрешената максимална скорост от 11 км/ч. до 20 км/ч. наказание, определено в абсолютен размер, а именно глоба 50 лв., изключващо възможността за преценка на обстоятелствата по чл.27, ал.2 от ЗАНН.

На И. А. е наложено наказание в този размер и предвид законосъобразното му определяне, обжалваният електронен фиш следва да бъде потвърден. Намаляване на наказанието под законоустановения размер е недопустимо.

Предвид изхода на делото, няма основание за присъждане на направените от страна на жалбоподателя разноски за възнаграждение на адвокат.

Другата страна не претендира възнаграждение и такова не се присъжда.

Мотивиран от гореизложеното, на основание чл.63, ал.9, вр. 2, т.5 от ЗАНН съдът

## **РЕШИ:**

ПОТВЪРЖДАВА електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с АТСС, серия К, №4230960, издаден от ОД МВР – Перник, с който на основание [чл.189, ал.4](#), във връзка с чл.182, ал.1, т.2 от Закона за движението по пътищата на И. Г. А. с ЕГН \*\*\*\*\*, с адрес гр. \*\*\*\*\* е наложено административно наказание глоба в размер 50 /петдесет/ лева за нарушение на [чл. 21, ал.2, вр. ал.1 от ЗДвП](#).

Оставя без уважение искането за присъждане на разноски в полза на жалбоподателя.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. Перник на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс - в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Перник: \_\_\_\_\_